

អលើយ៉ា — លខេបុរំបី

យវីខូ

Jeff Pippenger

2023-10-09

នរោងចិបកំណើតរបស់អ៊ីស្រាអលែបុរាណតាមន័យអកុសរ
ហើយក៏នរោងចិបកំណើតរបស់អ៊ីស្រាអលែខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើបផងដែរ
គឺនរោងចិបកំណើតរបស់អ៊ីស្រាអលែខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើបផងដែរ
មួយលំដាប់នៃការសាកល្បងដល់វិក័តមុរើនិងជាបន្តបន្ទាប់បានចាប់ផ្តើមឡើង
ដល់នរោងចិបកំណើតរបស់អ៊ីស្រាអលែខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើបផងដែរ
ការបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ នៅក្នុងសង្គ្រាមរវាងនគរនា
និងក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីល្លីរ៉ាយ
បង្ហាញសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃការរងរាល់នរោងចិបកំណើតទីហោសថាន។

«អស់រយៈពេលស្ថិតនៅ ការមិនជឿ ការគួរអួតអង្គ និងការបះបោរ
បានបិទផ្លូវមិនឱ្យអ៊ីស្រាអលែបុរាណចូលទៅក្នុងដៃនៃកាណាន។ អំពើហិង្សាដូចគ្នានេះ
បានពន្យារពេលការចូលរបស់អ៊ីស្រាអលែសម័យបច្ចុប្បន្នទៅក្នុងកាណានស្ថានសួ
គ៌។ ក្នុងករណីទាំងពីរ មិនមែនជាព្រះសន្មតរបស់ព្រះដល់មានកំហុសឡើយ។
គឺជាការមិនជឿ សេចក្តីស្មោះត្រង់លើការ ការមិនបានឱ្យខ្លួនជាបរិសុទ្ធ
និងជម្រើសក្នុងចំណោមអ្នកដទៃនោះអាចជាសក្ខីកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដល់បានទុកឱ្យយើងស្ថិតនៅក្នុងលោកនៃអំពើហិង្សា
និងទុក្ខពុទ្ធនេះអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។»

«យើងបុរាណសាស្ត្រស្ថិតនៅទីនេះ ក្នុងលោកនេះ
អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំទៀត ដោយសារការមិនស្ថិតនៅបង្កគ្នា
ដូចដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអលែបានផ្ទុយ ប៉ុន្តែ ដើម្បីព្រះគ្រីស្ទ បុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់
មិនគួរបន្តមែហាលហើយ
ដោយចង់ប្រកាន់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះផលវិបាកនៃផ្ទុយអំពើខុសរបស់ខ្លួនឡើយ»។
Evangelism, 696.

នរោងចិបកំណើតប្រែវត្តមានរបស់អ៊ីស្រាអលែបុរាណ
ដូចដល់នរោងចិបកំណើតដ៏ធំធេងការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មួយ ដល់បានបញ្ចប់
នរោងចិបកំណើតរបស់អ៊ីស្រាអលែបុរាណតាមអកុសរត្រូវបាននាំទៅជាលុលវិយនរោងចិបកំណើត។
នរោងចិបកំណើតរបស់អ៊ីស្រាអលែសម័យទំនើបខាងវិញ្ញាណ
ពួកគេក៏នឹងបុរាណសាស្ត្រនឹងដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មួយដែរ។ ដំណើរការនោះ
បញ្ចប់នរោងចិបកំណើតនៃទីស្តុកទ្រព្យនៃស្តុកទ្រព្យនៃនរោងចិបកំណើតក្នុងអំឡុងពេល។
ដូចនឹងអ៊ីស្រាអលែបុរាណដែរ
អ៊ីស្រាអលែសម័យទំនើបនឹងត្រូវបាននាំទៅជាលុលវិយដោយហើយនរោងចិបកំណើត។

ចលនាមីឡងាយ ដល់បានចាប់ផ្តើមតាមបែបពុទ្ធសាសនានៅឆ្នាំ 1798
ហើយបានបញ្ចប់ជាផ្លូវការនៅឆ្នាំ 1863 នោះ
ជាប្រសព្វនៃចលនារបស់មនុស្សសម័យស្ថិតនៅលើប្លង់ដី ដល់បានចាប់ផ្តើមនរោងចិបកំណើត
1989 ហើយបញ្ចប់នរោងចិបកំណើតនៃសម័យសាកល្បងរបស់មនុស្ស

និងការយាងមកលើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ រវាងការបញ្ចប់នៃចលនាមីឡាយេត៍
និងការមកដល់នៃចលនាដ៏មានអំណាចរបស់ទេវតាទីបី
គឺជាបុរេគ្រីស្ទស្តុករបស់កុរុមជំនុំអាដុល្លង់ទីស្តូចុងទីបុរាណវិទ្យាខ្មែរ
ដែលបានចុះបញ្ជីសុបត្ថម្ភ។

«ចម្លងយក្សមកដៃណាដែលបង្កើតឡើងដោយស្រីណាម្នាក់ ស្រីណាម្នាក់ និង កាដសេ
នាតាមព្រះនៃនៃស្រីកាណាន;
ហើយដោយមានទស្សនៈនៃការចូលទៅក្នុងនៃដីដ៏ល្អអន្លោះក្នុងពេលឆាប់ៗ
ក្នុងពេលអីស្រាអែលក៏បានបន្តដំណើររបស់ខ្លួនឡើងវិញ
នាពេលដែលពួកគេទៅទីបំផុតបានផ្តល់សញ្ញាឲ្យចលនាទៅមុខ។ ព្រះយេស៊ូ
បានសម្រេចការអស្ចារ្យជាច្រើនក្នុងការនាំពួកគេចេញពីអេហ្សីប
ហើយត្រឡប់មកមើលអាចារ្យព្រះពរអ៊ីឌូនៈឥឡូវនេះទេ ខណៈដែលពួកគេបានចង
សន្ទនាសញ្ញាជាផ្លូវការថា នឹងទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអធិបតេយ្យរបស់ខ្លួន ហើយគួរ
នូវទទួលស្គាល់ថាជាបុរាណវិទ្យាដែលបានផ្តល់វិស័យរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត?»
Patriarchs and Prophets, 376.

ការផ្ទេរដំណើរដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ពួកគេបានបញ្ចប់ទៅជាស្ថាប័ននាំ ដោយសារតែការមិនជឿ
និងការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ។ បុរសនិបត្តិពួកគេបានបង្ហាញសេចក្តីជំនឿដែល
មានមូលដ្ឋានលើការរំលោភបំពានដ៏មហិមារបស់ពួកគេចេញពីភាពជាទាសករ
នោះពួកគេនឹងបានឆ្លងទន្លេយើងដានក្នុងពេលឆាប់ៗ
ហើយចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាព។ ឧបសគ្គដ៏ប្លែករបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីនោះ
នឹងជាឧបសគ្គដ៏ល្អបំផុតរបស់ពួកគេបុរាណវិទ្យា។ បន្ទាប់ពីស្ថាប័ននាំ
អីស្រាអែលតាមន័យអក្សរបានចាកចេញពីទីរោងចក្រទៅកាន់ទឹកដីសន្តិភាព
ហើយយើងខ្ញុំគឺជាដំណាច់ដ៏ប្លែករបស់ពួកគេ ហើយវាបានជានិមិត្តរូបនៃព្រះចេស៊ូដ្ឋានរបស់ព្រះសម្ប
រាប់សិបក្រសីដ៏គួរឲ្យរំលឹកដល់គ្រប់អ្នកក្នុងជំនឿ។
យើងខ្ញុំគឺជានិមិត្តរូបនៃកិច្ចការដែលចលនា Millerite គួរបុរាណវិទ្យាខ្មែរនាំ 1863 ផងដែរ
ប៉ុន្តែពួកគេបានដកថយគ្រប់ទីកន្លែងទីរោងចក្រ។
និមិត្តរូបរបស់អលើយ៉ាគួរឲ្យបានក្លាយជាដំណាច់ដ៏ល្អបំផុតនិងនិមិត្តរូបរបស់យើងខ្ញុំ
ហើយការពិចារណាអំពីទំនាក់ទំនងបុរេគ្រីស្ទស្តុករបស់អលើយ៉ាជាមួយយើងខ្ញុំ
គឺមានបុរេដ្ឋានសម្រាប់ការយល់ដឹង។

រីឯអំពើផ្សេងៗទៀតរបស់អូម៉ិ ដែលទ្រង់បានបុរេព្រឹត្តិ
និងអំណាចរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានបង្ហាញ
នោះតើមិនបានកត់ទុកក្នុងសង្ខេបនៃព្រះសាសនាស្រីណាម្នាក់អីស្រាអែលទេ? ដូច្នេះ
អូម៉ិបានដកថយជាមួយបុរេបុរសរបស់ទ្រង់ ហើយគួរឲ្យបានបញ្ចុះនាសាម៉ា
ហើយអាហាប់ ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ បានសោយរាជ្យដ៏ស្លាប់។
នាពេលនោះទីសាមសិបប្រាំបីនៃជួសកាលអាសា ស្តេចយេស៊ូ អាហាប់ ជាបុត្រអូម៉ិ
បានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យលើអីស្រាអែល ហើយអាហាប់ ជាបុត្រអូម៉ិ
បានសោយរាជ្យលើអីស្រាអែលនាពេលនោះសាម៉ា អស់រយៈពេលមកពីរឆ្នាំ។ អាហាប់
ជាបុត្រអូម៉ិ បានបុរេព្រឹត្តិអំពីអាក្រក់នៃព្រះនគរព្រះយេស៊ូ
លើសជាងអស់អ្នកក្នុងនៃនាពេលនោះទាំងអស់។ ហើយបានកើតឡើងថា
ដូចជាការដើរក្នុងអំពើហាបរបស់យេស៊ូ ជាបុត្រណាហេត
គឺជារឿងស្តុកសម្រាប់ទ្រង់ទៅហើយ នោះទ្រង់ក៏បានយកនាងយេសាបាដែល
ជាបុត្ររបស់អតេហាអាល់ ស្តេចស៊ីដូន មកផ្ទេរជាកិរិយា ហើយទៅបុរេព្រឹត្តិព្រះហល

នឹងថ្កោលបង្កគំរុះនោះ។ ទ្រង់បានសង់អាសនៈមួយសម្រាប់ព្រះហល
នៃក្នុងព្រះវិហារព្រះហល ដដែលទ្រង់បានសង់នៅសាមីរី។ អាហាប់ក៏បានផ្សំបញ្ចូលព្រះ
ហើយអាហាប់បានប្រព្រឹត្តអំពើដែលបណ្តាលឲ្យព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនរោត្តមស្រីស្រី
ទ្រង់ព្រះពិរោធ លើសជាងស្តេចអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដែលនៅមុនទ្រង់។ នៅគ្រានោះ
ហើយ ជនបតេអែល បានសង់ក្នុងយើងខ្ញុំឡើងវិញ៖
គាត់បានដាក់គ្រឹះរបស់វាដោយហាត់បង់អប្បិម ជាកូនច្បងរបស់គាត់
ហើយបានដំឡើងទ្រវែងរបស់វាដោយហាត់បង់សគ្រប់ ជាកូនពៅរបស់គាត់
សរុបតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលតាមរយៈយ៉ូស្រែ
ជាបុត្រនូន។ រីឯអាលីយ៉ា ជនទីសប្តិក ដដែលជាមន្ត្រីក្នុងចំណោមអ្នកស្រុកកាឡាដ
បានទូលដល់អាហាប់ថា៖ «ដូចដែលព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនរោត្តមស្រីស្រី ទ្រង់មានព្រះជន្មរបស់
នៅចំពោះព្រះអង្គគង់លើឧត្តុង្គរបស់មូរីនេ អស់ឆ្នាំទាំងនេះនឹងមានទឹកសន្តសិម
ឬភ្នំលឿងឡើយ លើកលែងតែតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ»។ ១ ពង្សាវតារក្នុងគុរ
១៦:២៧-១៧:១។

ការប្រឈមមុខដដែលអាលីយ៉ាបានមានជាមួយនឹងព្រះទាំងឡាយរបស់អាហាប់ និងយសេបើល
នៃក្នុងកាមលេ គឺជាការឆ្លើយតបចំពោះការបោះបង់ជំនឿរបស់ស្តេចទីប្រាំពីរនៃគរ
ខាងជើងរបស់អ៊ីស្រាអែល ដដែល «បានប្រព្រឹត្តអំពើដែលមិនបីបង្កឲ្យព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះនរោត្តមស្រីស្រី ទ្រង់ខឹង លើសជាងស្តេចទាំងអស់នៃអ៊ីស្រាអែលដែលមានមុនលោក»។
ពាក្យ «បង្កឲ្យខឹង» នៅក្នុងខតម្ភីនេនេះ ជាសច្ចក្រឹត្យទៅកាន់
«ថ្មនៃការបង្កឲ្យខឹង» ដដែលគួរឲ្យតំណាងដោយការសាកល្បងទីដប់ នៅក្នុង
ជនគណនា ១៤។ ការបង្កឲ្យខឹងរបស់អាហាប់
តំណាងឲ្យការសាកល្បងចុងក្រោយនៃការសាកល្បងទាំងដប់
ដែលបានកើតឡើងដោយសាររបាយការណ៍អាក្រក់របស់អ្នកសិរិបការណ៍ដប់នាក់
នៅក្នុង ជនគណនា ១៤។ ហេតុនេះ
វាតំណាងឲ្យការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់ចលនាមីឡើយ
និងការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់មនុស្សមួយសន្ធឹកនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។

ដូចនេះ ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ថ្មនៃនេះ
បរិសុទ្ធករណ៍គ្មាននឹងស្តាប់ព្រះសំឡេងរបស់ទ្រង់
មិនគួរឲ្យរើសអើងចិត្តរបស់អ្នករណ៍គ្មានវិស្វសឡើយ ដូចក្នុងគ្រានៃការបោះបង់
នៅថ្មនៃការលុបបំបាត់ក្នុងទីរោស្តថាន»។ ហេព្រើរ ៣:៧, ៨

នៅក្នុង «ថ្មនៃការបង្កឲ្យព្រះពិរោធ» ខាងទំនាយ ដដែលអាហាប់តំណាងឲ្យនោះ
ហោរាអាលីយ៉ាបានអធិស្ឋានថា បុរសនិប្រើជាការចាំបាច់
នោះព្រះនឹងនាំយកការជំនុំជម្រះមកលើអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីឲ្យបុរសជាជនរបស់ទ្រង់អាចប្រើ
តុលាការព្រឹត្តិការណ៍ដែលពួកគេកំពុងចូលរួមប្រព្រឹត្ត។

«បុរសជាជនអ៊ីស្រាអែល បានហាត់បង់បន្ទុកមុតង្វែងនូវការកាត់ខ្លាច
និងការគោរពចំពោះព្រះ រហូតដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តាមរយៈយ៉ូស្រែ
គ្មានទម្ងន់អ្វីសម្រាប់ពួកគេទៀតឡើយ។ "នៅសម័យរបស់អាហាប់
ហើយជាជនបច្ចេកទេសសាងសង់ក្នុងយើងខ្ញុំឡើងវិញ៖ គាត់បានដាក់គ្រឹះ
ដោយហាត់បង់អប្បិម កូនបុរសច្បងរបស់គាត់ ហើយបានលើកទ្រវែងរបស់វាឡើង
ដោយហាត់បង់សគ្រប់ កូនបុរសពៅរបស់គាត់ សរុបតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលតាមរយៈយ៉ូស្រែ កូននូន។"»

«ខណៈដែលអីស្រាអែលកំពុងប្រហារចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿ
អលើយ៉ានៅតែជាពុទ្ធិសាសនាសម្រាប់គ្រប់គ្នា និងពិតប្រាកដរបស់ពួកគេ។
ពួកលីងដ៍សម្រាប់គ្រប់គ្នាមានទុក្ខខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង ពេលដែលគាត់យឺតយ៉ាវ
ការមិនជឿ
និងភាពមិនសម្រាប់គ្រប់គ្នាកំពុងញែកកូនចៅអីស្រាអែលចេញពីព្រះយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយគាត់បានអធិស្ឋានសូមឲ្យព្រះសង្ឃគ្រូនោះប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្លួន។
គាត់បានទទួលអង្គរថា
ព្រះអម្ចាស់កុំបោះបង់ចោលប្រជាជនដែលប្រព្រឹត្តហេតុបាបរបស់ខ្លួនទាំងស្រុងឡើយ
ប៉ុន្តែសូមឲ្យខ្លួនប្រព្រឹត្តនិច្ចន័យទោស បរិច្ចាគ ដើម្បីដាស់តឿនពួកគេឲ្យប្រព្រឹត្ត
ហើយកុំអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេទៅដល់កម្រិតហេតុបាបកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរជាងមុន
ដោយហេតុនេះបង្កឲ្យខ្លួនបំផ្លាញពួកគេដោយជាក់លាក់»។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់អលើយ៉ា ឲ្យទៅជួបអាហាប
ដោយនាំទៅនូវពាក្យប្រកាសទោសនៃសេចក្តីនិច្ចន័យរបស់ខ្លួន
ពីព្រោះអំពើហេតុបាបរបស់អីស្រាអែល។ អលើយ៉ាបានឆ្លើយតបទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
រហូតដល់គាត់មកដល់រាជវាំងរបស់អាហាប។ គាត់មិនបានសុំការអនុញ្ញាតឲ្យចូលឡើយ
ហើយក៏មិនបានរង់ចាំឲ្យមានការប្រកាសឈ្មោះរបស់គាត់តាមពិធីការដែរ។
ដោយមិនបានរំពឹងទុកសោះចំពោះអាហាប
អលើយ៉ាបានឈរនៅចំពោះមុខស្ថានសួគ៌នៃសេចក្តីនិច្ចន័យរបស់ខ្លួន
ដោយស្មោះត្រង់ក្នុងមុខក្រហមស្លេក ដល់ពួកហោរាភក់ក្រហមក្នុងទូទៅ។
គាត់មិនបានឆ្លើយតបសំណួរណាមួយចំពោះការបង្ហាញខ្លួនយ៉ាងភ័យខ្លាចរបស់គាត់
ដោយគ្មានការអញ្ជើញទេឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយលើកដៃឡើងទៅស្តាប់ស្តី
គាត់បានប្រកាសយ៉ាងឱឡារិក ដោយនាមព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ជាព្រះដែលបានបង្កកើតផុសមើល និងជំនឿ
អំពីសេចក្តីនិច្ចន័យទាំងឡាយដែលនឹងមកលើអីស្រាអែលថា៖ «ឆ្ងល់ទាំងនេះ
នឹងគ្មានទាំងទឹកសន្តិសុខ និងភ្នំលៀងឡើយ លើកលែងតែតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ»។

“ការថ្កោលទោសដ៏គួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលនេះ អំពីការនិច្ចន័យទោសរបស់ព្រះ
ដោយសារអំពើហេតុបាបរបស់អីស្រាអែល បានផ្តល់មកលើស្ថានសួគ៌នៃសេចក្តីនិច្ចន័យនេះ
ដូចជាផ្កាឈូកមួយ។
គាត់ហាក់ដូចជាក្សត្របាទអំពីអស្ចារ្យនិងសេចក្តីភ័យខ្លាចផ្ទៃក្នុងស្មោះត្រង់;
ហើយមុនពេលដែលគាត់អាចស្តាប់ខ្លួនចេញពីការភ្ញាក់ផ្អើលរបស់គាត់វិញបាន
អលើយ៉ា ដោយមិនរង់ចាំមើលឥទ្ធិពលនៃការប្រកាសរបស់ខ្លួន បានហាត់ខ្លួនទៅភ្នំលាមា
ដូចជាពេលដែលគាត់បានមក។ កិច្ចការរបស់គាត់គឺគួរប្រកាសព្រះបន្ទូលនៃទេវតាពីព្រះ
ហើយគាត់ក៏បានដកខ្លួនចេញភ្លាម។
ពាក្យរបស់គាត់បានបិទទុកទុរព្រួយសម្បុរក្នុងចិត្តស្តាប់ស្តី
ហើយពាក្យរបស់គាត់ត្រូវបានគេ គឺជាកូនសោះដែលអាចបើកឡើងវិញបាន។”

Testimonies, volume 3, 273.

អីស្រាអែលបានភ័យចង្អុល យ៉ូស៊ែហ្វបានបង្កគាប់ពួកគេយ៉ាងតឹងរឹង
មិនឲ្យទាក់ទងសព្វគ្រប់ជាមួយនឹងសាសន៍ដទៃ
ហើយមិនឲ្យសង្ស័យអ្វីឡើយវិញជាដាច់ខាត។
ទោះបីជាសង្គមគ្រប់គ្រងដោយវិទ្យាសាស្ត្រអស្ចារ្យនៃព្រះចេស៊ីតារបស់ព្រះ និងជានិមិត្ត
តាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះថាខ្លួននឹងនាំប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្លួនចូលទៅក្នុងទឹក
ដីសន្តិភាពដោយ ក៏នៅមានអំពើហេតុបាប បណ្តាសា

និងការប្រកាសឲ្យយួចដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងយើងខ្ញុំផងដែរ។ «អំពើហាប» គឺជាអំពើរបស់អាកាន
ដល់លោកចង់បានទុក្ខសមុបតុតិ និងឥទ្ធិពលរបស់យើងខ្ញុំ «បណ្តាសា»
គឺស្ថិតិលើមនុស្សសណ្តក់ដោយដល់នឹងសង្គមយើងខ្ញុំឡើងវិញ
ហើយនាងវាហាបជាសុត្រីតស្តេយ្យា តំណាងឲ្យ «ការប្រកាសឲ្យយួច»។
អាកានចង់បានអាហារបីឡានដ៏ស្រស់ស្អាតនោះ។
គាត់គិតថាអាចលាក់បាំងអំពើហាបរបស់ខ្លួនបាន ដូចជាអីដាម និងអង្កាបឈាមលាក់
បាំងអំពើហាបរបស់ខ្លួនដោយសម្បូរក្របំពាក់ពីស្ថិតិឧទ្ធមុតរ។
អាកានចង់បានភាពរុងរឿងដល់យើងខ្ញុំតំណាងឲ្យ
ហើយគាត់ប្រាថ្នាចង់មានចំណីកែពាក់ព័ន្ធជាមួយហាបីឡាន។

យើងខ្ញុំគួរមានដាក់បង្ហាញជានិមិត្តរូបនៃកិច្ចការនៃការនាំសាររបស់ទេវតាទីបីទៅកាន់លោក
យើងខ្ញុំទាំងមូល ប៉ុន្តែភាគីផ្ទុកនូវការពុរមានមួយអំពីអំពើហាបនៃការសុទ្ធាញ្ច
និងការទុកចិត្តលើលោកយើងខ្ញុំផងដែរ។
និមិត្តរូបនៃយើងខ្ញុំមានបណ្តាសាប្រឆាំងនឹងការសង្គមយើងខ្ញុំឡើងវិញ
ហើយវាហាបតំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលនៅតែស្ថិតក្នុងហាបីឡាន
ប៉ុន្តែហ្នឹងចេញមក នៅពេលដែលសំឡេងខ្លាំងនៃទេវតាទីបីគួរមានប្រកាស។

ពុរលឹងដ៏ស្នេហាគ្រប់រូបរបស់អលើយ៉ាបានពោរពេញដោយទុក្ខខព្យាយ។
សចេក្នុងកំហឹងដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់គួរមានបញ្ជូនឡើង
ហើយគាត់មានចិត្តខុនៈខុនដៃសម្រាប់សិរីល្អអររបស់ពុរ។ គាត់មានយើងខ្ញុំថា
អីស្រាអលើបានផ្តល់ក្នុងទូលំទូលាយនៃការបោះបង់ជំនឿដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។
ហើយនៅពេលគាត់នឹកយើងខ្ញុំអំពីការអស្ចារ្យផ្សេងៗដែលពុរមានប្រព្រឹត្តសម្រាប់ពួកគេ
គាត់ក៏គួរមានគួរឱ្យសង្កត់ដោយទុក្ខខព្យាយ និងសចេក្នុងកញ្ញាក្នុងអលើយ។
ប៉ុន្តែអីទាំងអស់នេះ គួរមានមនុស្សសភាគច្រើនភ័យចង្អុលអស់។
គាត់មានចូលទៅនៅចំពោះពុរអម្បាស់
ហើយដោយពុរលឹងដ៏ស្នេហាគ្រប់រូបរបស់គាត់បានបង្ហាញដោយសចេក្នុងទេវតា
គាត់មានទូលំទូលាយអង្គរឱ្យទូលំទូលាយសង្កត់គ្រោះប្រឆាំងសុគរុរបស់ទូរង
បើទោះបីជាគួរឱ្យជឿនដោយការជំនុំជម្រះក៏ដោយ។
គាត់មានទូលំទូលាយអង្គរដល់ពុរឱ្យទប់ទឹកសន្តសិម
និងភ័យរៀងទុកពីប្រជាជនដ៏អាក្រក់របស់ទូរង គឺយល់ឃើញនូវស្ថានភាព
ដើម្បីបិទបិទអីស្រាអលើដែលបានបោះបង់ជំនឿនោះ មើលទៅរកពុររបស់ពួកគេ
រូបពុរមាន ឈើ និងថ្ម ពុរអាទិត្យ ពុរច័ន្ទ និងផ្កាយ ដោយឥតប្រយោជន៍
ដើម្បីបិទបិទសុរោចន៍ និងបង្កកើនជីវិតដល់ជននៃដី
ហើយផ្ទុកឱ្យវាបង្កកើតផលយ៉ាងហិរ្យណ៍។
ពុរអម្បាស់មានបន្ទូលប្រាប់អលើយ៉ាថា
ទូរងមានស្រពក្នុងអធិស្ឋានរបស់គាត់ហើយ ហើយទូរងនឹងទប់ទឹកសន្តសិម
និងភ័យរៀងពីប្រជាជនរបស់ទូរង
ទាល់តែពួកគេលឺឮឡប់មករកទូរងដោយការប្រថីតុត។

“ពុរអម្បាស់មានការពារប្រជាជនរបស់ទូរងដោយពិសេស មិនឲ្យលាយឡំជាមួយនឹងបណ្តា
ជាតិសាសន៍ដែលច្បាស់បង្កគំរាមកំហែងក្នុងលាយនៃជុំវិញពួកគេឡើយ
ដើម្បីបិទបិទចិត្តរបស់ពួកគេគួរមានបញ្ជូនភាពដោយពុរឈើប្រដា និងទិសកុការ
ពុរវិហារ និងអាសនៈទាំងឡាយ ដែលគួរមានរៀបចំឡើងយ៉ាងថ្មីថ្មោង
និងទាក់ទាញបំផុត ដើម្បីបំភាន់អារម្មណ៍ទាំងឡាយ

[illegible]

ប៉ុន្តែតម្លៃបេញជាការនៃពេលវេលាបរិវាររបស់ព្រះអម្ពចាស់ទ្រង់ផ្សាចាស់មានយ៉ាងចុះពីសុខានស្ម័គ្រមក
ដើម្បីបដិកនាំកងទ័ពនៃស្តេចស្ម័គ្រវាយប្រហារលើទីក្រុងនោះ។

ហើយទម្រង់នៃការបង្កើនចំណូលរបស់ខ្លួន។ ព្រះមានបន្ទូលថា ទីក្រុងយេរូសាឡេមនឹងប្រឈមនឹងការបំផ្លាញ។ ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងរត់គេចពីទីនោះ។ លើកលែងតែអ្នកដែលរកស៊ីដោយសេចក្តីត្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលបានស្នើសុំដល់ព្រះ។

ពុទ្ធបន្តទូលរបស់ពុទ្ធអម្ពុបាស៍ដល់បុរាណជនគឺ៖ «ហើយអ្នករាល់គ្នា

ក្នុងលំដាប់អនុករណ៍គុណធុរ៍វិធីឱ្យខុសៗគ្នាជាបំបែកតាម

ហើយជូនឱ្យជនរងគ្រោះសុំសេចក្តីសង្គ្រោះពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី។»។

ចូរឲ្យមនុស្សសងលេក្ខណ៍ក្នុងសង្គមកុរុយោធិនេះឡើងវិញ

គាត់នឹងចាកគ្រុះវាដោយក្លិនប្រុសច្របង់របស់ខ្លួន

ហើយដង្ហែងទុករបស់វាដោយភ្លេចប្តូរសំពត់របស់ខ្ញុំប្តូរ»។

ជាជនគ្រូវាបានទាក់ទាញដោយរបស់ទាំងឡាយដែលអ្នកស្រុកបានថ្កោលបង្ក

ទ្រង់មានការពារបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ដោយបញ្ញត្តិតុតិយ៉ាងច្បាស់លាស់បំផុត;

តាមរយៈមាតិកាសៀវភៅស្រុកកើនឡើង អាកាសនាវាត្រូវបានរំលងបំពាន។

ដលៃពុរៈហានហាមគាត៍មិនឱ្យពាល់ពួកវា ពីពុរៈោះបណ្តាសារបស់ពុរៈសុថិតនៃលើវា។

អសុរាអលេរបសព្ភះហានទនខុសោយដូចទកនោចពោះមុខសត្វរូបសព្ភកគេ។»

ពកគងេកេក្សាបន្តរៀនចំពោះមុខហិបនព្រះ ដោយសង្ខេបនិបន្តទាបខ្លួននឹងទាបបំផុត

និងយំនទៅចំពោះពុទ្ធៈ។ ពុទ្ធអម្មបាសមានពុទ្ធបនុទ្ធលទទៅកាន់យ៉ូស្តរថោះ

“ចូរករណែកឡើងចុះ; ហេតុអ្វីបានជាអ្នកដកកុរាបលើមុខរបស់អ្នកដូចនេះ?”

អីស្លាមដែលបានប្រព្រឹត្តកំហុសហើយពួកគេក៏មានរលងសចេក្នុងសញ្ញារបស់យើង ដដែលយើងបានបង្កគាប់ដល់ពួកគេដែរ៖ ដុបិតពួកគេហេនយករបស់ដដែលគួរបណ្តុះសា ហើយក៏មានល្អចង ក៏មានកុលដែលបន្តលំផង

ហើយមានដាក់របស់នោះទុកក្នុងទូរពុយសម្របតុតិរបស់ខ្លួនថមទៀត។ ហេតុនេះហើយ មានជាពួកកូនចៅអីស្លាមដែលមិនអាចឈានទៅចំពោះមុខខ្មាំងសត្វរបស់ខ្លួន ហេតុនេះ ប៉ុន្តែក៏មានបង្កើនរត់ចេញពីមុខខ្មាំងសត្វរបស់ខ្លួន ពីព្រោះពួកគេត្រូវបណ្តុះសាហើយ៖

ហើយយើងនឹងមិននាំជាមួយអ្នកកាល់គុនាតទៅទៀតឡើយ លុះត្រាតែអ្នកកាល់គុ នាបំផុតព្រំរបស់ដដែលគួរបណ្តុះសានោះចេញពីចំណោមអ្នកកាល់គុនាសិន»។

រឿងរ៉ាវអំពីយុទ្ធរមមានការព្យាបាលមិនឱ្យទុកចិត្តគ្នាលើកម្កាង
និងសិរីរុងរឿងដល់គោលការណ៍ប្រកាសរបស់ទីក្រុងដ៏អាក្រក់ និងសម្បូរបែបនោះឡើយ។
ក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ «ទីក្រុង» មួយ គឺជាអាណាចក្រមួយ
ហើយអាចមានយកសម្បត្តិរបស់ពួកគេមួយរូប។ តាមន័យទំនាយ
សម្បត្តិរបស់ពួកគេអាចមានអត្ថបទដ៏ស្រស់ស្អាត ដូច្នេះ ក្នុង «ថ្ងៃចុងក្រោយ»
ការដល់អាចមានយកសម្បត្តិរបស់ពួកគេមួយរូបនោះ តំណាងឱ្យបំណងប្រាថ្នាដល់កំហែងមួយ
ក្នុងការកាន់កាប់អត្ថបទដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ពួកគេខាងវិញ្ញាណ។ អត្ថបទដ៏ស្រស់ស្អាត
ឬប្រភពរបស់ពួកគេខាងវិញ្ញាណ នោះហើយជាអ្វីដែលសហរដ្ឋអាមេរិកលោកចង់បាន
នៃពេលវេលាប្រមូលផ្តុំសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប្រមូលផ្តុំសាសនា។

បន្ទាប់ពីយូសុវហោនចូលរៀនសូត្ររួចហើយ ក៏បានបង្ហាញពីសមត្ថភាពក្នុងការបកស្រាយអំពីការបោះបង់ជំនឿរបស់អាកាន និងអំពីការបំផ្លាញយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គាត់។

ត្រូវបានបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះនរោត្តមក្នុងរូបកាយនៃព្រះអង្គទ្រង់ទៅហើយ។
អំពើយ៉ាងនេះអធិបតីបានដល់ព្រះ ដោយទូលសូមថា បើចាំបាច់
សូមឲ្យការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីនាំបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឲ្យប្រព្រឹត្ត។
នូវពេលវេលាឡើយក៏កត់ត្រាពាក្យចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ សចក្ខីសន្យានោះត្រូវ
បានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃព្រះអម្ចាស់វាយប្រហារពិភពលោកដោយបណ្តាសាសា
បណ្តាសាសនាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងយើងខ្ញុំ
គឺសុចិត្តលើមនុស្សសណ្តាប់ដោយនឹងសង់យើងខ្ញុំឡើងវិញ។
បណ្តាសាសនានោះសុចិត្តលើអស់អ្នកណាដែលដូចជាអាកាន
បង់បុរាណច្បាប់ទុកចិត្តលើទ្រព្យសម្បត្តិ
និងភាពសម្បូរបែបនៃពាក់ព័ន្ធនឹងយើងខ្ញុំ “អំពើហាប” របស់អាកាន
តំណាងឲ្យបណ្តាបុរាណច្បាប់ខាងក្នុងដ៏លាក់កំហែង ដែលមិនមានបរិសុទ្ធ
ដើម្បីពាក់អាវហ្មឺន “បណ្តាសា” នោះ
គឺសម្រាប់អំពើនៃការសម្លាប់បណ្តាបុរាណច្បាប់ខាងក្នុងទាំងនោះចេញជាការប្រព្រឹត្ត។

សាររបស់មីលូលី គឺជាសាររបស់អំពើយ៉ាងសម្រាប់សម័យរបស់គាត់
ហើយសង្គ្រាមស៊ីវិលបានតំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះនៃអម្ចាស់វាយប្រហាររបស់អំពើយ៉ាង
នៃកណ្តាលសង្គ្រាមស៊ីវិល ក្នុងឆ្នាំ 1863 អាដវ្លែនមីលូលីបានសង់យើងខ្ញុំឡើងវិញ
ដូចដែលបានបង្ហាញដោយសចក្ខីសន្យាមុននៃបណ្តាសារបស់យ៉ូស្ទែបច្បាប់នោះមនុស្សសណ្តាប់
លឿងដូចនោះ។

ហើយយ៉ូស្ទែបបានដាក់ពាក្យសម្របចលនាពួកគេនៅក្នុងនោះ ដោយពេលនោះ
«នេះច្បាប់ព្រះយេស៊ូវ មនុស្សសណ្តាប់នៃក្រុមលោកឡើង
ហើយសង់ក្នុងយើងខ្ញុំនេះឡើងវិញ សូមឲ្យគេត្រូវបណ្តាសាចុះ;
គេនឹងដាក់គ្រឹះរបស់វាដោយបង់កូនច្បាប់របស់ខ្លួន
ហើយគេនឹងកំឡើងវិញរបស់វាដោយបង់កូនច្បាប់របស់ខ្លួន»។ យ៉ូស្ទែប ៦:២៦។

ពាក្យ «បានដាក់ឱ្យស្រប» ក្នុងបញ្ជីរបស់យ៉ូស្ទែប មានទាំងន័យជាសម្រប
និងជាបណ្តាសាផងដែរ។ ត្រូវបណ្តាសា បុរសនិបត្តិអ្នកកំលាំងបញ្ជីរបស់យ៉ូស្ទែប
ហើយត្រូវបានពរ បុរសនិបត្តិអ្នកកាន់តាមសម្របនោះ។ ពាក្យដែលបានបកប្រែថា
«បានដាក់ឱ្យស្រប» ក៏ត្រូវបានបកប្រែថា «បុរសនិបត្តិ» នៅក្នុង លើវិស័យ ជំពូក ២៦
ផងដែរ។ សម្រប និងបណ្តាសារបស់ម៉ូសេ ដូចដែលដានីយ៉ាដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូក ៩
មានទំនាក់ទំនងនឹងការសង់ក្នុងយើងខ្ញុំឡើងវិញ។

ហេតុអ្វីបានជាទាំងមូលបានរំលងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ គឺដោយបង្ខំចេញទៅ
ដើម្បីមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ
បណ្តាសាបានចាក់មកលើយើង
និងពាក្យសម្របដែលបានចង្អុលក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ
ព្រះយេស៊ូវបានប្រព្រឹត្តអំពើហាបទាំងនេះ។ ដានីយ៉ា 9:11

បងស៊ី White បានមានប្រសាសន៍ថា៖
«ព្រះជាម្ចាស់បានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ចំពោះក្នុងយើងខ្ញុំ ដើម្បីកុំឲ្យបុរាណសា
ត្រូវបានល្អនៃលោមដោយវត្ថុទាំងឡាយដែលបុរាណសាបានទទួលនោះបានថ្លាបង្កគំ
ហើយឲ្យចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញពីព្រះជាម្ចាស់»។
ព្រះជាម្ចាស់បានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការបំពេញការបំផ្លាញក្នុងយើងខ្ញុំ ហេតុ
តែហើយទ្រង់ក៏បានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការកត់ត្រាការព្រមានដែលតំណាង

ដងដោយអាខានផងដែរ។ ទ្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការកត់ត្រាបណ្តាសាសនាដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការសុចរិតនាក្នុងយុទ្ធជ័យវិញ ហើយក៏បានយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការកំណត់យុទ្ធវិធីផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានប្រើក្នុងការផ្សព្វផ្សាយកំពុងនោះដូចលំដាប់ដងដែរ។

ព្រះយេស៊ូវពិតជាជាក់ជាមិនខាន គឺជាមហេសីជាត្រូវបានពេញនិយមរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលបានបញ្ចេញទៅកាន់ទាំងឡាយឲ្យយល់ថាជាជញ្ជាំងក្នុងយុទ្ធិ ហើយក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គ្មានអ្វីមួយកើតឡើងដោយចៃដន្យឡើយ ប៉ុន្តែក្នុងករណីនេះ សុភ័យហោរាបានប្រាប់យើងថា «ព្រះទ្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងជាក់លាក់អំពីក្នុងយុទ្ធិ»។ ហិបសញ្ញាត្រូវបានដកហូតឱ្យក្នុងអស់បុរាណវិទ្យា ហើយក្នុងហោរាសាស្ត្រ មួយចុងស្រែមើលនឹងមួយឆ្នាំ។ គោលការណ៍នោះត្រូវបានកត់ត្រាទុកនៅលើមនស្សីស្រីបន្ទាន់នៃការរងរាននៃទីហោរាសាស្ត្រ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃស្រីបន្ទាន់ទាំងនោះ ពួកគេបានដើរឱ្យក្នុងយុទ្ធអស់បុរាណវិទ្យា។

ក្រោយចំនួនចុងដៃនៃអ្នករាល់គ្នាបានចូលទៅស្ទង់មើលស្រុក គឺស្រីបន្ទាន់ មួយចុងរាប់ជាមួយមួយឆ្នាំ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំពីទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនអស់ស្រីបន្ទាន់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ការដល់យើងដកពាក្យសន្យារបស់យើងចេញ។ ជនគណនា 14:34។

អស់រយៈពេលបុរាណវិទ្យា ហិបសញ្ញាត្រូវបានយកដកហូតឱ្យក្នុង ហើយនៅចុងទីបុរាណវិទ្យា ត្រូវបានយកដកហូតឱ្យក្នុង «បុរាណវិទ្យា»។ ការនេះផ្តល់សាក្សីពុទ្ធភាពយ៉ាងថា ក្នុងយុទ្ធិមានទំនាក់ទំនងនឹង «បុរាណវិទ្យា» នៃមុនបង្កើនម្ល៉េះ។ ប្រជាជននៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះជាប្រជាប្រិយ ហើយមានប្រជាប្រិយបុរាណវិទ្យានាក់បានផ្តល់គ្រប់បុរាណវិទ្យា។

អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាថ្មីមានជីវិតដែរ កំពុងត្រូវបានសង់ឡើងជាផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ជាពួកសង្គមដ៏បរិសុទ្ធ ដើម្បីបិទរយៈពេលប្រជាប្រិយខាងវិញ្ញាណ ដល់ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ១ ពេតេស ២:៥

គ្រូតែងណាងឲ្យសារព្រះមានមួយ ឬក៏តែងណាងឲ្យសេចក្តីជំនុំជម្រះ ឬការហៅឲ្យមកប្រជុំបរិសុទ្ធមួយ ទៅតាមបរិបទដែលវាស្ថិតនៅ។ នៅចុងចុងក្រោយ គ្រូមួយត្រូវតែត្រូវបានផ្តល់ដោយអនុក្រឹត្យ ដូចដែលបានផ្តល់ដោយពួក Millerites ក្នុងបុរាណវិទ្យារបស់ពួកគេ។ ពួកសង្គមតែងណាងឲ្យអនុក្រឹត្យនៅលើកំពុងស៊ីយ៉ូន ដល់ផ្តល់គ្រូ ដើម្បីបិទរយៈពេលប្រជាប្រិយរបស់ព្រះអំពីសេចក្តីជំនុំជម្រះមួយដល់នឹងមកដល់ ខណៈពេលដំណាលគ្នានោះក៏ហៅប្រជាជនដល់ទាំងនោះឲ្យមកកាន់ការប្រជុំបរិសុទ្ធមួយផងដែរ។

ចូរផ្តល់គ្រូនៃស៊ីយ៉ូន ហើយបន្តលើសញ្ញាព្រះមាននៅលើក្នុងបរិសុទ្ធរបស់យើង; ចូរឲ្យអ្នកសុភាគនៃទាំងអស់នៅក្នុងស្រុកញ័រនុតចុះ ដូចជាថ្មដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវកំពុងមក ដូចជាវាជិតមកដល់ហើយ ... ចូរផ្តល់គ្រូនៃស៊ីយ៉ូន ចូរញែកការតមអាហារមួយឲ្យបរិសុទ្ធ ចូរហៅប្រជុំដ៏ឧឡារិកមួយ; ចូរប្រមូលប្រជាជន ញែកពួកជំនុំឲ្យបរិសុទ្ធ ប្រមូលពួកចាស់ទុំ ប្រមូលកុមារ និងអ្នកដល់កំពុងបោះចោលនោះ; ចូរឲ្យកូនកំលោះចេញពីបន្ទប់របស់ខ្លួន ហើយកូនក្រមុំចេញពីបន្ទប់សម្លាប់របស់នាង។ ចូរឲ្យពួកសង្គម

ដដែលជាអនុកបម្មវិធីរបស់ព្រះយេស៊ូវ យ៉ាងណាដែលនោះរោងមុខ និងអាសនៈ
ហើយចូរឲ្យពួកគេនិយាយថា ឱព្រះយេស៊ូវអើយ
សូមអាណិតមកក្រោយបុរាណសុភមង្គលរបស់ទ្រង់
ហើយកុំប្រគល់មរតករបស់ទ្រង់ឲ្យទៅជាសច្ចកុត្តិភិដៀល
ដើម្បីឲ្យសាសន៍ដទៃគ្រប់គ្រងលើពួកគេឡើយ
ហេតុអ្វីបានជាគេនិយាយក្នុងចំណោមបុរាណដទៃថា ព្រះរបស់ពួកគេនៅឯណា?
យ៉ូអែល 2:1, 15-17។

សារនៃសំឡេងគួរតែ គឺជាសាររបស់អលើយ៉ា។ ការប្រើប្រាស់ពាក្យ «បុរាណ»
ទាំងអស់ដោយវិធីផ្សេងៗនៃក្នុងយ៉ូស្ទ ជំពូក ៦ គឺជាពាក្យដដែល
ឬជាទ្រង់ទ្រាយសាខាដែលពាក់ព័ន្ធនៃពាក្យដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «បុរាណ»
នៃក្នុងលើវិធី ជំពូក ២៦។ ទោះជាយ៉ាងណា
ក៏មហាបន្តបន្ទាប់នៃព្រះយេស៊ូវនៅឱ្យស្រដៀងគ្នាជាមួយ មានអ្នកអាងថា
ពាក្យដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «បុរាណ» នៃក្នុងលើវិធី ជំពូក ២៦
គ្មានតែតំណាងឲ្យភាពពេញលេញនៃអំណាច ឬភាពគ្រប់លក្ខណ៍
ឬការប្រែប្រួលដ៏ល្អដ៏ល្អនៃទ្រង់ទ្រាយនៃការបដិសេធរបស់ពួកគេថា
មិនល្អប៉ុន្មានក្នុងការអនុវត្តតាមលំនាំដើមនៃចំណេះពាក្យដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា
«បុរាណ»។ ពួកសង្ឃប្រាសាទនាបុរាណនៃដើម្បីឲ្យទ្រង់បុរាណ
មិនមែនដើម្បីឲ្យយើងខ្លួនយើងពេញលេញ ឬដោយគ្រប់លក្ខណ៍នោះទេ។
ពាក្យដដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «បុរាណ» តំណាងឲ្យតាមលំនាំដើម!

នៃក្នុងយើងខ្លួន ពេលដែលបុរាណនៃស្រីក្រឡើង
នោះវាតំណាងឲ្យសម្បត្តិខ្ពស់របស់មនុស្សមួយស្រីប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់
ដដែលគួរឲ្យមានកាត់ចេញពីក្នុងដោយគ្មានដៃ ក្នុងដានីយ៍លើ ជំពូក ២ ដដែលវាយ
និងបំបែកប្រសំណាកនោះឲ្យខូចខ្ទី។

ហើយនៃក្នុងសម័យនៃស្រីក្រឡើងនេះ ព្រះនៃស្រីក្រឡើងនឹងតាំងឡើងនូវនគរមួយ
ដដែលមិនអាចគ្រប់គ្រងបានឡើយ
ហើយនគរនោះនឹងមិនគួរឲ្យទុកឲ្យបុរាណគឺដទៃទៀតឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងកម្ទេច
និងបំបាត់អស់ទាំងនគរទាំងនេះ ហើយវានឹងបិទចោលនៃអស់កល្បបដិសេធចុះ។
ដុបិតទ្រង់បានទតយើងថា ថ្មមនោះគួរឲ្យមានកាត់ចេញពីក្នុងដោយគ្មានដៃមនុស្ស
ហើយថា វាបានកម្ទេចដៃ លង្ហិន ដីគង្គប ប្រាក់ និងមាសឲ្យខូចខ្ទី
ព្រះដ៏ធំបានប្រាប់ឲ្យស្រីក្រឡើងបំបែកអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅពេលក្រោយ
ហើយស្រីក្រឡើងនោះប្រាកដមែន ហើយស្រីក្រឡើងបំបែកសុភមង្គលរបស់វាចំហៀងប្រាកដដរៃ។
ដានីយ៍លើ ២:៤៤, ៤៥។

ព្រះបានយកព្រះទ័យទុកដាក់រាយបញ្ជីលំហូរជាតុមានតាមលំនាំដើមនៃគួរឲ្យមានរកយើងឮនៃក្នុង
យើងខ្លួនថា ជាមាស ប្រាក់ លង្ហិន និងដីកែវ។ តាមន័យទំនាយ
ដីគង្គបតំណាងឲ្យបុរាណសុភមង្គលរបស់ព្រះ ដូចដែលបានបង្ហាញជាគំរូដោយវាហាប។
ក្នុងយើងខ្លួនតំណាងឲ្យទីបញ្ចប់នៃគរលំហូរកិយ៍ទាំងអស់
នៃក្នុងពេលនៃសម្បត្តិខ្ពស់របស់មនុស្សមួយស្រីប្អូនពាន់នាក់។

ប៉ុន្តែ ប្រាក់ទាំងអស់ មាសទាំងអស់ និងគ្រឿងប្រដាប់ផ្សេងៗពីលង្ហិន និងដីកែវ
គួរឲ្យមានខូចខ្ទីស្រដៀងដល់ព្រះយេស៊ូវ;
វត្ថុទាំងនោះគួរឲ្យនាំចូលទៅក្នុងយុលាំងទ្រព្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ យ៉ូស្ទ ៦:១៩។

ក្នុងយុទ្ធគំណាងឲ្យកិច្ចការនៃការឈ្នះយកនៃឌីសឆុយ
ដល់ជារូបសញ្ញាបង្ហាញអំពីកិច្ចការនៃចលនាដ៏ខ្ពស់ក្នុងការបំបាត់ភាពទីបី។
កិច្ចការនេះរួមមានការព្យាបាល ការបណ្តុះបណ្តាល
និងការសង្កេតរក្សាអ្នកដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅវណ្ណៈបូជាចារុយ
ដូចជាដល់តំណាងដោយស្វីតស្វេយ្យា វិហារ។

បណ្តាសា «ពុយាករណ៍» របស់យ៉ូស្ទែ ត្រូវបានសម្រេចនៅពេលក្រោយ
ក្នុងសម័យរបស់អាហាប់ និងអាលីយ៉ា។ បណ្តាសាដល់បុរាណនឹងការសង់ក្នុងយុទ្ធឡើងវិញ
មានការពុយាករណ៍ជាក់លាក់ថា មនុស្សសណ្តែកដែលធ្វើដូចនេះ
នឹងហាក់បង់កូនបុរសពីរបស់ខ្លួន នៅពេលគាត់ដឹងឡើងវិញក្នុងយុទ្ធ
ហើយគាត់នឹងហាក់បង់កូនបុរសចុងរបស់ខ្លួន នៅពេលគាត់ចាក់គ្រឿងរបស់ក្នុងនោះ។
នៅក្នុងសម័យរបស់អាលីយ៉ា ហ៊ីអែល ជនបច្ចេកទេស បានបំពេញកុមារពុយាករណ៍នោះ
ហើយកូនបុរសពីរបស់គាត់បានស្លាប់ នៅពេលគាត់ដឹងឡើងវិញ
ហើយកូនបុរសចុងរបស់គាត់បានស្លាប់ នៅពេលគាត់ចាក់គ្រឿង។ «បណ្តាសា»
ដល់ក្នុងជាប់ជាមួយសាររបស់អាលីយ៉ា ត្រូវបានតំណាងដោយកិច្ចការសង់ក្នុងយុទ្ធឡើងវិញ។

ម៉ិលី ខ្សែនឹងចាត់អាលីយ៉ា ពុយាករណ៍ មកដល់អ្នករាល់គ្នា មុនចុងដៃធំ
ហើយគ្រូឲ្យភ័យខ្លាចនៃព្រះអម្ចាស់មកដល់
ហើយគាត់នឹងបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទាំងឡាយទៅកាន់កូនៗ
ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅកាន់ឪពុករបស់ពួកគេ
កុំឲ្យខ្សែមកវាយផែនដីដោយបណ្តាសា។ ម៉ាឡាគី 4:5, 6។

បណ្តាសានៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីលីយ៉ា ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងសារអាលីយ៉ារបស់មីលីយ៉ា
ត្រូវបានយ៉ូស្ទែពុយាករណ៍ទុកជាមុន ហើយបានសម្រេចឡើងនូវក្នុងសម័យរបស់អាលីយ៉ា
និងអាហាប់។

នៅគ្រាដែលទ្រង់នោះ ហៀល ជាអ្នកបង្កើន បានសង់ក្នុងយុទ្ធឡើងវិញ។
គាត់បានដាក់គ្រឿងរបស់វា ដោយបង់ជីវិតអប្បិម ជាកូនចុងរបស់គាត់
ហើយបានដឹងឡើងវិញរបស់វា ដោយបង់ជីវិតស្រគេប ជាកូនពីរបស់គាត់
តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈយ៉ូស្ទែ កូនបុរសនូន។
១ ពង្សាវតារកុសត្រ ១៦:៣៤

បណ្តាសានៃការសង់ក្នុងយុទ្ធឡើងវិញ មិនអាចត្រូវបានបំបែកចេញពីការសម្រេចដៃអំណាច
ដល់ព្រះបាទបុរីក្នុងការបំបាក់កំពែងក្នុងយុទ្ធឡើងវិញដ្ឋានលំនោះបានឡើយ។
បងស្រីវិញមានបុរសសាសន៍ថា៖ «អស់អ្នកដែលទ្រង់បានបុរសទានកិត្តិយសជាពិសេស
ដោយឲ្យបានយឺតយ៉ាវការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះចេស្តាបស់ទ្រង់
ដូចជាអីស្រាអែលសម័យបុរាណ
ហើយទោះជាយ៉ាងនោះក៏នៅតែហ៊ានមិនអើពើនឹងបញ្ញត្តិដ៏ច្បាស់លាស់របស់ទ្រង់
នោះពួកគេនឹងក្លាយជាវត្ថុចុះស្រពៃណីក្នុងកំហឹងរបស់ទ្រង់»។
ពួកមីលីយ៉ាត៍ទើបតែបានចូលរួមក្នុងការសម្រេចដៃព្រះចេស្តាបស់ព្រះ
ដល់បានឈានដល់ចំណុចកំពូលជាមួយនឹងការស្រុកហៅកាណ្តាលអធ្យាត្រ
ប៉ុន្តែពួកគេបានបដិសេធពាក្យសម្តែងរបស់ម៉ូសេអំពីបុរាណវិទ្យា
ដល់ដានីយ៍លើកំណត់អត្តសញ្ញាណជាបណ្តាសារបស់ម៉ូសេផងដែរ។

ឈ្មោះទាំងឡាយជានិមិត្តរូបនៃចរិតលក្ខណៈនៃកូនៗព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ហើយឈ្មោះរបស់បុរសដែលបានសង់ក្នុងយុទ្ធឡើងវិញ ព្រមទាំងឈ្មោះកូនបុរសច្បាប់
និងកូនបុរសព្រៃរបស់គាត់ ផុតពីភ័យខ្លាចយ៉ាងច្រើន។ ហៀល មានន័យថា
ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់ ជាព្រះនៃកម្ពុជា ហើយបង្ហាញថា ហៀល
ជាអ្នកដើរតាមព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់។ ការដល់គាត់ក្នុងរូបសម្គាល់ថាជាអ្នកបកស្រាយ
កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណគាត់ថាជាប់ទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំ។ អប្សរា ជាកូនច្បាប់របស់គាត់
មានន័យថា បិតានៃកម្ពុជា កូនន័យនៃការក្លាយជាលោកម្នាក់ និងលោកឡើងខ្ពស់។
កូនបុរសព្រៃរបស់គាត់ ស៊េប មានន័យថា ខ្ពង់ខ្ពស់ និងការលើកតម្កើង
ព្រមទាំងការលើកឡើងខ្ពស់។

ឈ្មោះទាំងបីនេះកំណត់ឱ្យយើងឃើញនូវចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែក្នុងបរិបទនៃនាយដល់ពួកគេហេតុបំពេញ
នោះកំណត់ឱ្យយើងឃើញនូវសម្ភារៈនៃកំពុងលើកខ្ពស់ និងតម្កើងខ្ពស់
ឱ្យខ្ពស់លើសពីព្រះដ៏មានគុណព្រះចន្ទេស ដែលបានទទួលយកយុទ្ធជ័យចុះ។ "ទ្រព្យ" មួយ
ក្នុងទំនាយ កំណត់ឱ្យយើងឃើញ។

«សម្រាប់ព្រលឹងដែលទទួលបាន និងជឿ នោះព្រះវិហាររបស់ព្រះនៃលើសនៃនី
គឺជាទ្រព្យនៃស្ថានសួគ៌។ បទចម្រើនសរសើរ ការអធិស្ឋាន
ពាក្យដែលបាននិយាយដោយកំណត់របស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាមធ្យោបាយដែលព្រះបានតែងតាំង
ដើម្បីបង្កើនបុរសជនមួយសម្រាប់ក្រុមជំនុំនៃខាងលើ
សម្រាប់ការថ្វាយបង្គំខ្ពង់ខ្ពស់ជាងនោះ
ដែលគ្មានអ្វីស្រដៀងគ្នាជាមួយនៃកូនៗនោះបានឡើយ»។ Testimonies, volume 5,
491.

ការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចការដើម្បីបង្កើតព្រះវិហារមួយ បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1860
ដូចដែលបានផុតពីសក្តិកម្មដោយអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រអាដរនេទីស ដូចជា Arthur White
ចៅបុរសរបស់ Ellen White។

«ខណៈដែល អលេន វ៉ែត បានសរសេរ និងបោះពុម្ពផ្សាយយ៉ាងលម្អិតមួយចំនួនអំពីភាព
ពិតប្រាកដនៃការចាប់ផ្តើមនៃការគ្រប់គ្រងកិច្ចការរបស់ព្រះវិហារ (សូមមើល Early
Writings, 97–104) ហើយខណៈដែល ដេម៉េស វ៉ែត
បានបន្តរំលងសេចក្តីត្រូវការនេះនៅចំពោះមុខអ្នកជឿតាមរយៈសុន្ទរកថា
និងអត្ថបទក្នុង Review នោះ ព្រះវិហារវិញមានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការឈានទៅមុខ។
អ្វីដែលក្លាយជាបង្ហាញក្នុងលក្ខណៈទូទៅ ក្នុងរូបសម្គាល់យ៉ាងល្អ
ប៉ុន្តែពេលឈានដល់ការប្រកែកយ៉ាងរឹងមាំជាប្រភេទសុចរិតនៃជាក់ស្តែង
នោះក៏មានការតស៊ូ និងការប្រឆាំង។ អត្ថបទខ្លីៗរបស់ ដេម៉េស វ៉ែត
នៃកូនៗខ្ញុំម្នាក់ៗ បានផ្តល់ឱ្យយើងមើលឃើញនូវភាពភ័យខ្លាចចំពោះភាពសង្ស័យបំផុត
ចំពោះកូនៗនិងសុចរិតភាពដល់ ហើយឥឡូវនេះ
មានការនិយាយពិភាក្សាជាច្រើនកំពុងក្លាយជាលោកឡើង។»

«J. N. Loughborough ដែលបានផ្តើមជាមួយ White នៅរដ្ឋ Michigan
គឺជាមនុស្សដ៏ប្លែកដែលបានឆ្លើយតប។ ពាក្យរបស់គាត់គឺនៃកូនៗទិសវិជ្ជមាន
ប៉ុន្តែមានលក្ខណៈការពារ»

«មានអ្នកមុនាក់និយាយថា
បើអ្នករៀបចំខ្លួនដើម្បីកាន់កាប់ទ្រព្យសម្បត្តិតាមច្បាប់
អ្នកនឹងក្លាយជាជនកែម្មយន្តហែប៊ីឡូន។ ទ្រព្យយល់ថា មានភាពខុសគ្នាខ្លះៗច្បាប់
រវាងការដល់យើងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលអាចការពារទ្រព្យសម្បត្តិរបស់
យើងតាមច្បាប់ និងការប្រើច្បាប់ដើម្បីការពារ
និងអនុវត្តទស្សនៈសាសនារបស់យើង។
បុរសនិយមនៃការការពារទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកវិហារជាអ្នកខុស គឺហេតុអ្វីបានជាការដល់
បុគ្គលមុនាក់ៗកាន់កាប់ទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយដោយស្របច្បាប់
មិនជាការខុសដែរ?—Review and Herald, March 8, 1860.»

«James White បានបញ្ជាក់សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់គាត់នៅក្នុង Review ដោយល
ើកបញ្ហាអំពីសេចក្តីគួរការនាំការរៀបចំអង្គការសម្រាប់កិច្ចការបោះពុម្ពផ្សាយ
ដាក់នៅចំពោះមុខពួកវិហារ ជាមួយនឹងពាក្យថា
“បុរសនិយមមានអ្នកណាមុនាក់ជំទាស់នឹងសំណើរបស់យើង
សូមឱ្យពួកគេសរសេរចេញជាផ្លូវការមួយ
ដែលលើមូលដ្ឋាននោះយើងក្នុងនាមជាប្រជាជនរបស់ពួកវិហារអាចអនុវត្តបាន?”—Ibid.,
February 23, 1860។ អ្នកបម្រើព្រះដំបូងដែលកំពុងបំពេញការងារនៅតាមវាលស្រែ
ដើម្បីឆ្លើយតប គឺ R. F. Cottrell ជានិពន្ធនាយកទំនាក់ទំនងដ៏រឹងមាំមុនាក់របស់
Review។ បុរសម្នាក់ម្នាក់ម្នាក់របស់គាត់មានលក្ខណៈអវិជ្ជមានយ៉ាងច្បាស់»

«បងប្រុស White បានសួរឱ្យបងប្រុសនិយាយទាក់ទងនឹងសំណើរបស់គាត់
ដើម្បីធានាមុនសិទ្ធិទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំមិនដឹងច្បាស់ថា
ក្នុងសំណើនេះ គាត់មានបំណងចាត់វិធានការអ្វីពិតប្រាកដទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំយល់ថា
វាគឺដើម្បីឱ្យយើងមានចុះបញ្ជីជាស្ថាប័នសាសនាមួយតាមច្បាប់។ ចំពោះខ្លួនខ្ញុំ
ខ្ញុំគិតថា ការផ្ទេរដូចនេះគឺខុស ពីព្រោះវាជា ‘ការផ្ទេរឱ្យយើងមានឈ្មោះមួយ’
ហើយការនោះស្ថិតនៅជាមូលដ្ឋាននៃប៊ីឡូន។ ខ្ញុំមិនគិតថា
ព្រះជាម្ចាស់នឹងយល់ព្រមចំពោះការនោះទេ។—Ibid., March 22, 1860.» Arthur White,
Ellen G. White, volume 1, 420, 421.

លោក James White បានចាប់ផ្តើមការខិតខំរបស់គាត់ដើម្បីកុំឱ្យវិហារនៃឆ្នាំ
1860 ហើយពួកវិហារមួយគួរមានតំណាងដោយ «ទ្រព្យ» មួយ។ Ellen White
បានមានប្រសាសន៍ដូចនេះអំពីឆ្នាំ 1860។

«នៅឆ្នាំ 1860 សេចក្តីសុំលាប្រឡងកាត់មាត់ទ្រព្យរបស់យើង
ហើយបានបំបាក់មកក្នុងដៃបំផុតនៃវិស័យវិស្វកម្មរបស់យើង។ ហើយក្នុង
ដៃកើតនៅថ្ងៃទី 20 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1860 បានសុំលាប្រឡងថ្ងៃទី 14 ខែធ្នូ
នៃឆ្នាំដដែល»។ Testimonies, volume 1, 103.

នៅឆ្នាំ 1863 គួរសារវាយតម្លៃហេតុអ្វីបានជាបងប្រុសច្បាប់របស់ពួកគេផងដែរ។
បន្ទាប់ពីលង់ហើយរាងកាយក្អកនៅខ្ពស់
គាត់បានចូលទៅក្នុងបន្ទប់ដែលគេរៀបចំទាំងក្រណាត់សម្រាប់ផ្ទេរវិស័យ ហើយដកស
ម្រាកលើក្រណាត់សម្រាប់ខ្លួនដែលគួរមានប្រវែងក្នុងការរៀបចំតារាងទាំងនោះ។ តារាងឆ្នាំ
1843 និង 1850 តំណាងឱ្យមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃចលនាមីឡូនីយ៉ា។
តារាងដែលបានផ្តិតនៅឆ្នាំ 1863 តំណាងឱ្យការបដិសេធ “បុរសពីរដង” នៃវិស័យ ជំពូក
26 ដូចដែលបានតំណាងពីមុននៅលើតារាងទាំងពីររបស់ហាហ្គុក។

វាបង្ហាញសារមូលដ្ឋានក្នុងក្រុមហ៊ុន។

«នៅថ្ងៃស្អែក ទី២៧ ខែវិច្ឆិកា [1863] កាលណាឪពុកមុតាយបានមកដល់ក្នុង Topsham ពួកគេបានឃើញកូនបុរសទាំងបីនាក់ និង Adelia កំពុងរង់ចាំពួកគេនៅសុបិន័យ។ ទាំងអស់គ្នាបានរំលឹកទៅហាក់ដូចជាមានសុខភាពល្អ លើកលែងតែ Henry ដលែកកំពុងជួបគ្នាសាយ។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃអង្គារបន្ទាប់ គឺថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ Henry បានផ្តាច់ខ្លួនឈឺយ៉ាងធ្ងន់ដោយជំងឺរលាកសួត។ ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក Willie បុរសប្រុសពេទ្យរបស់គាត់ បានរៀបរាប់រឿងនោះឡើងវិញថា៖»

«ក្នុងអំឡុងពេលដែលឪពុកមុតាយរបស់ពួកគេអេរីកុតមាន Henry និង Edson ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់បងប្អូន Howland បានមាត្រីកក្កដាបិទតារាងទាំងឡាយលើកុរណាត់ ដើម្បីបិទរៀបសម្រាប់លក់។ ពួកគេបានជួរការនាំក្នុងអគារហាងជួលមួយ ដល់ស្ថិតិនៅចម្ងាយបុរេលើមួយបុរេកពីផ្ទះរបស់ Howland។ ទីបំផុត ពួកគេមានពេលសម្រាកពីរបីថ្ងៃ ខណៈដែលពួកគេកំពុងរង់ចាំឲ្យតារាងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយមកពី Boston.... បន្ទាប់ពីត្រូវបានបិទការដើរយូរតាមមាត់ទន្លេ គាត់ [Henry] បានដកចុះ និងគងេដោយមិនបានគិតពីការណាស់លើកុរណាត់ស្ទើរមិនបន្តិចមួយចំនួន ដល់ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ទូរក្រាមតារាងក្រដាស។ ខ្យល់ក្នុងជាក់មួយកំពុងបក់ចូលមកតាមបង្អួចបើកចំហ។ ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ននេះបានបណ្តាលឲ្យកើតជំងឺផុសរាងកាយឆ្លងនឹងមួយ»។ Arthur White, Ellen G. White, volume 2, 70.

នឿវឆ្នាំ 1863 ចលនាមីឡូលីវាយក៍បានបញ្ចប់ដោយការបង្កើតក្រុមជំនុំមួយ និងដោយការបដិសេធសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានដលៃគួរមានតំណាងនឿវលើតារាងទាំងពីរបស់ Habakkuk។ មដើកនាំសំខាន់ ដលៃគួរមានជាតំរូវទុកជាមុនដោយ Hiel ជាអ្នកក្នុងបថលៃបានចាប់ផ្តើមការងារនៃការតាំងឡើងនឿវឆ្នាំ 1860 ហើយបានហាត់បង្គំកូនបុរសពៅរបស់ខ្លួនដោយសារការផ្ទុះចុះនោះ។ នឿវឆ្នាំ 1863 តារាងក្នុងក្រុមលាយទាំងនោះបានក្លាយជាទឹកដីនៃសម្រាកដលៃនឿវទីនោះកូនបុរសចុងរបស់ Hiel បានដកលក់មួយភ្លែត។ គាត់បានរងការគួរជាក់និងបានស្តាប់កូនដទៃនោះ។ មរណភាពរបស់គាត់មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់នឹងការដកលើតារាងដលៃកំពុងគួរមានផលិតនឿវពលេនោះ។ ប៉ុន្តែតើតារាងដលៃកំពុងគួរមានផលិតនឿវឆ្នាំ 1863 នោះគឺជាការក្នុងបន្ទុកនៃមូលដ្ឋានដលៃអលើយ៉ា ដលៃគួរមានតំណាងដោយ Miller បានស្តាប់នាឡើង។

បញ្ជីជាបស់យ៉ូស៊ុបចេតោះការមិនឲ្យសង់ក្នុងយុទ្ធឡើងវិញ ត្រូវបានបង្ហាញដោយពាក្យ «adjure»។ ពាក្យនេះតំណាងឲ្យពាក្យសម្តែង និងបណ្តាសា ហើយជាពាក្យដដែលដដែលត្រូវបានបកប្រែថា «ប្តាំពីរដង» នៅក្នុង លើកទី១ ជំពូក ២៦។ នោះគឺជាបណ្តាសាដែលអមជាមួយសាររបស់អលើយ៉ា ហើយបណ្តាសានោះបានសម្តែងឡើងនៅឆ្នាំ 1860 និង 1863 ខណៈដែលអាដរិនទីសមីមីឡីតែបានសង់យុទ្ធឡើងវិញ តាមរយៈការបង្កើតពួកជំនុំតាមផ្សេងៗទៀត និងការបដិសេធចម្លោះព័ត៌មានរបស់មីឡី។ ហើយគឺជាមនុស្សសហគមន៍ ដូចនេះហើយតាមន័យព្រះយេស៊ូវ។ វាបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីការងាររបស់ហើយក្នុងការសង់យុទ្ធឡើងវិញ

ថាជាការងារនៃការសង្គ្រោះជំនួយ។

“បណ្តាសា” របស់យ៉ូស្រែ ត្រូវបានប្រកាសជាប់ជាមួយនឹងរឿងរ៉ាវនៃសង្គ្រាមយើងខ្ញុំ ដែលជាសង្គ្រាមមួយមិនអាចនិយាយរៀបរាប់បាន ដោយមិនបានបញ្ជាក់ជាញឹកញាប់អំពី “បុរាណវិទ្យា” ឡើយ។

នៅឆ្នាំ 1863 សារឬ «សម្បត្តិ» របស់ម៉ូសេ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយអលើយ៉ា ហើយត្រូវបានគំរោងដោយវិល្លង់ម មីល្លើរ បានបង្កើត «បណ្តាសា» មួយ។ ទាំងសាររបស់ម៉ូសេ និងកិច្ចការរបស់អលើយ៉ា ត្រូវបានបដិសេធ។ អលើយ៉ាបានត្រឡប់មកវិញនៅឆ្នាំ 1989 ប៉ុន្តែមិនបានបង្ហាញឡើងវិញជាមួយម៉ូសេទេ រហូតដល់ក្រោយថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ ព័ត៌មាននោះនាំមិនទាន់បានការពារនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែវាវិញមាំឥតចន្លោះ។

«អ្នកបម្រើដែលមិនបានឮកែជាបរិសុទ្ធ កំពុងតែរៀបចំឧបាយដង្ហើមនឹងព្រះ។ ពួកគេកំពុងសរសើរព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះនិរោធិយនេះ ក្នុងដង្ហើមតម្លៃ។ ខណៈដែលដោយពាក្យសម្បជីពួកគេអះអាងថាទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេពិតប្រាកដកាន់ហាវ៉ាស ហើយដោយអំពើរបស់ពួកគេនិយាយថា “មិនមែនបុរសនេះទេ គឺហាវ៉ាសវិញ។” សូមឲ្យអស់អ្នកដែលបានបន្ទាត់ទាំងនេះ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន។ សាតាំងបានអួតអាងអំពីអ្វីដែលវាអាចធ្វើបាន។ វាគិតថា អាចរំលាយសាមគ្គីភាពដែលព្រះគ្រីស្ទបានអធិស្ឋានឲ្យមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ វានិយាយថា “ខ្ញុំនឹងចេញទៅ ហើយធ្វើវិញ្ញាណក្រមកម្ម ដើម្បីបំប្លែងបញ្ហានៅក្នុងអស់អ្នកដែលខ្ញុំអាចបំប្លែងបាន ឲ្យរិះគន់ និងថ្កោលទោស ហើយបំប្លែងការពិតឲ្យក្លាយជាក្លែងក្លាយ។” សូមឲ្យកូនបុរសនៃការក្លែងបន្លំ និងសាក្សីក្នុងក្លែងក្លាយ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយក្រុមជំនុំមួយដែលបានទទួលពន្លឺដ៏ធំ ភស្តុតាងដ៏ច្បាស់លាស់ ហើយក្រុមជំនុំនោះនឹងបោះបង់សារដែលព្រះអម្ចាស់បានផ្សព្វផ្សាយ ហើយទទួលយកសច្ចៈអះអាងដែលមានហេតុផលបំផុត ទាំងការសន្មតដ្ឋានក្នុងក្លែងក្លាយ និងទ្វីស្តីក្នុងក្លែងក្លាយ។ សាតាំងស្ថិតចម្លែកចំពោះភាពល្អដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ពួកគេ ព្រោះវាដឹងថា សច្ចៈពិតគឺជាអ្វី។»

«មានមនុស្សជាច្រើននឹងឈរនៅលើទីកាប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់យើង ដោយកាន់ចង្អុលនៃការព្យាករណ៍ក្នុងក្លែងក្លាយនៅក្នុងដង្ហើមរបស់ពួកគេ ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ឡើងពីចង្អុលនៃការបង់សាតាំង។ បុរសនៃបរិយាកាសស្ម័គ្រ និងការមិនជឿត្រូវបានបណ្តោយឲ្យមានសុចាននៅក្នុងចិត្ត អ្នកបម្រើសម្លោះ ត្រង់នឹងត្រូវដកចេញពីប្រជាជនដែលគិតថាពួកគេនឹងច្រើនណាស់។ ព្រះគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលថា៖ “បរិយាកាសសុគាល់ សូមប្រើតែនៅក្នុងថ្ងៃនៃរបស់ឯងផ្ទាល់ នូវអ្វីៗដែលជាកម្មសិទ្ធិដល់សច្ចៈសុខសានុភាពរបស់ឯង! ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ វាត្រូវបានលាក់បាំងពីភ្នែករបស់ឯងហើយ។»

«ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មូលដ្ឋានរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅតែឈរយ៉ាងមាំមួន។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សុគាល់អស់អ្នកដែលជារបស់ទ្រង់។ អ្នកបម្រើដែលបានឮកែជាបរិសុទ្ធ

មិនគួរមានកលលុបិចន្តរៀកនុងមាត់របស់ខ្លួនឡើយ។
គាត់គួរតែប្រើកងច្បាប់ពន្លឺចុងស្រីពិរាល់សុនាមបុរាណក្នុងអំពើអាក្រក់ទាំងអស់។
ការបម្រើ និងសារពើភ័យនៃបាតព្រះបាទប្រាសាទនឹងក្លាយជាអំណាចមួយក្នុងការ
បញ្ចេញពន្លឺនៃសេចក្តីពិតទៅលើជំនាន់ក្រោយក្រោយនេះ។ បងប្អូនអើយ ពន្លឺ
ពន្លឺកាន់តែច្រើននៃយើងគួរការ។ ចូរផ្តល់ត្រីកោណស៊ីម៉ូន;
ចូរបន្តលើសញ្ញាព្រះមានន័យលើក្នុងបរិសុទ្ធ។ ចូរប្រមូលកងទ័ពរបស់ព្រះអម្ពចាស់
ដោយមានចិត្តក្នុងបាតព្រះបាទប្រាសាទ
ដើម្បីបិទស្លាប់អ្វីដែលព្រះអម្ពចាស់នឹងមានបន្ទូលដល់បុរាណរបស់ខ្លួន;
ដុបិតទ្រង់បានបន្តថ្ងៃពន្លឺសម្រាប់អស់អនុករណ៍នៃនឹងស្តាប់។
ចូរឲ្យពួកគេមានអារុណ និងមានការគ្រឿងខ្លួនឡើយ
ហើយឡើងទៅក្នុងសមរភូមិ—ទៅជួយព្រះអម្ពចាស់បុរាណនឹងពួកអនុកខ្មាំងពួកវា
ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ខ្លួននឹងផ្ទេរការសម្រាប់អីស្រាអែល។
អណ្តែតកុហកទាំងអស់នឹងគួរបានបំបិទស្លៀកម្ល៉េះ។ ដល់បន្ទាប់ទៅនឹងផ្ទុកលំអិតម្តង
បោះកបញ្ជូនភាពដល់កំពុងគួរបានបង្កើតឡើង។
បន្ទាយការពាររបស់សាតាំងនឹងមិនដែលមានជ័យជម្នះឡើយ។
ជ័យជម្នះនឹងអមជាមួយសាររបស់ទេវតាទីបី។
ដូចដែលមេបញ្ជាការនៃកងទ័ពព្រះអម្ពចាស់បានរំលងជញ្ជាំងក្រុងយេរូសាឡេម ដូចនោះដែរ
បុរាណនៃដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ពចាស់នឹងមានជ័យជម្នះ
ហើយធាតុបុរាណទាំងអស់នឹងគួរបានរាជ័យ។
កុំឲ្យព្រលឹងណាមួយអ្វីទៅអំពីអនុកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ដែលបានមកក្នុងគោលការណ៍ដោយសារមួយដែលផ្សព្វផ្សាយពីស្ថានសួគ៌។
កុំបន្តការស្វែងរករបស់ពួកគេទៀតឡើយ ដោយនិយាយថា “ពួកគេកើតឡើងពីពេក;
ពួកគេនិយាយខ្មាំងពេក”។ ពួកគេអាចនិយាយខ្មាំងមែន; ប៉ុន្តែ តើវាមិនចាំបាច់ទេឬ?
ព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្ទេរឲ្យគេចៀករបស់អនុកស្តាប់មានអារម្មណ៍រញ្ជួយ
បុរសនិប្រឹក្សាមិនព្រមស្តាប់ព្រះសូរសៀង ឬសាររបស់ខ្លួន។
ខ្លួននឹងបុរាណនៃដល់អស់អនុកដែលត្រូវបុរាណនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។»

«សាតាំងបានដាក់អស់ទាំងវិធានការទាំងឡាយដែលអាចផ្ទេរទៅបាន
ដើម្បីបិទឲ្យមានអ្វីមួយក្នុងក្នុងចំណោមយើងជាបុរាណ ដល់នឹងក៏តែម្នាក់
ស្ថិតិបន្តទៅសយើង ហើយទូន្មានយើងឲ្យលះបង់កំហុសរបស់យើង។ ប៉ុន្តែ
មានបុរាណនមួយក្នុងនឹងលើកហិបរបស់ព្រះ។
អនុកខ្លួននឹងចេញពីក្នុងចំណោមយើងទៅ ដល់នឹងមិនលើកហិបទៀតឡើយ។
ប៉ុន្តែ អនុកទាំងនេះមិនអាចសាងជញ្ជាំងដើម្បីរារាំងសេចក្តីពិតបានទេ
ពីព្រោះសេចក្តីពិតនឹងបន្តតទៅមុខ ហើយឡើងខ្ពស់រហូតដល់ទីបញ្ចប់។
កាលពីអតីតកាល ព្រះបានលើកមនុស្សឡើង
ហើយខ្លួននៃតម្លៃមនុស្សដែលមានឱកាស កំពុងរង់ចាំ និងបានគ្រឿងខ្លួនដើម្បី
បិទផ្ទៃតាមបញ្ជារបស់ខ្លួន—មនុស្សដែលនឹងឆ្ងល់កាត់ការរឹតតុបិតទាំងឡាយ
ដែលគ្មានតម្លៃដូចជាជញ្ជាំងដែលលាបដោយហយអមិនល្អ។
នេះពេលព្រះដាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនលើមនុស្ស ពួកគេនឹងផ្ទេរការ។
ពួកគេនឹងបុរាណនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ពចាស់;
ពួកគេនឹងលើកសំឡេងរបស់ពួកគេឡើងដូចជាគូរ។
សេចក្តីពិតនឹងមិនគួរបានបន្តថ្ងៃ
ឬហត់បង់អំណាចរបស់វានៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេទេ។
ពួកគេនឹងបង្កាញដល់បុរាណនៃអំពីការរំលងរបស់ពួកគេ»

ហើយដល់ពូជពង្សយ៉ាងរុងរឿងអំពីអំពើហិង្សារបស់ពួកគេ»។ Testimonies to Ministers,
409–411.